

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szer: **Hat új gyár – Harmincszoros termelés –**

Cím: **Export három világrészbe**

Forrás: *Ujpesti Hírlap*

1958. 7. 12.

(Hely) (Oldal) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

687

Hely

Idő

u 1958/1958 u

Személy

Helyszám

244

Tízéves az állami ruhaipar

(Tudósítónktól.)

Ma a Május 1. Ruhagyárban a Könnyűipari Minisztérium Ruhaiipari Igazgatósága és a Ruházatiipari Dolgozók Szakszervezete ünnepi estet rendez az állami ruhaipar tízéves jubileumára.

Az állami ruhaipar jelentős fejlődést ért el ez alatt az évtized alatt. Az államosításakor az országban mindössze négy jelentősebb ruhagyár volt, közülük is egy csak közületi célokra dolgozott, ma pedig a Ruhaiipari Igazgatóság irányítása alá tizenhét vállalat tartozik. Hat új gyár létesült: Békéscsabán, Debrecenben, Kaposvárott, Sopronban, Szegeden és Zalaegerszegen. A régi gyárakra sem lehet ráismerni. A hajdani Egyenruhagyár, a mai Május 1, például

Közép-Európa egyik legnagyobb ruhagyára

A kispesti Vörös Október Férfi-ruhagyár és más ruhaipari vállalatok is ma már a legkorszerűbb követelményeknek is megfelelnek.

Az új gyárak létesítésénél elsősorban arra törekedtek, hogy vidéken is megfelelő munkaalkalmat teremtsenek és az ipar eloszlása arányos legyen az országban. Tavaly például Sztálinvárosban férfiruhaipar és fehérneműgyár létesült — ezzel ebben a nehézipari centrumban az aszszonyok foglalkoztatására is mód

nyult; Cegléden pedig a Május 1 Ruhagyár létesített telephelyet.

Tíz év alatt az állami ruhaipar termelésének értéke harmincszorosra emelkedett. Ebben az évben például a ruhagyárak 340 000 férfikabátot, 840 000 férfiöltönyt, 370 000 női kabátot,

egymillió női ruhát

és 1 990 000 gyermek felsőruhát készítenek.

Ezeknek az eredményeknek az eléréséhez nagymértékben hozzájárult, hogy a Szovjetunió, valamint a lengyel és a csehszlovák ruházati ipar módszereit a magyar szakemberek megismerték és sikerrel alkalmazták. Ilyen jó módszer volt például a többszekciós- és a színkorszalag-szervezés bevezetése.

Az egy évtized alatt a termelés emelkedésével párhuzamosan javult a minőség és bővült a választék. Ma már a legtöbb gyárak önálló tervező részlege, laboratóriuma van, ahol negyedévenként több tucat új modellt terveznek s van egy speciálisan erre a célra alapított vállalat is: a Ruhaiipari Tervező.

Az új modellek külföldön is megállják a helyüket. Az 1952-es lipcei versenyen a második, az 1953-as prágai versenyen ugyan csak a második helyet szerezték meg s az idén is óriási

sikerrel szerepeltek

a bukaresti nemzetközi divatkongresszuson.

De nemcsak a modellek arattak sikert, a magyar ruhák is szívesen látott és vásárolt cikkek Európában, Ázsiában és Afrikában egyaránt. A MODEX révén e három kontinens több országába — a többi között a Szovjetunióba, a Német Demokratikus Köztársaságba, a Német Szövetségi Köztársaságba, Bulgáriába, Dániába, Svédországba, Norvégiába, Hollandiába, Kínába, Mongóliába, az Egyesült Arab Köztársaságba — exportálják a magyar ruházati ipar termékeit.

A hároméves tervben a ruházati ipar újabb fejlődés előtt áll. 1960-ban csaknem 30 százalékkal emelik a konfekcióáruk forgalmát 1957-hez képest. Ezt viszonylag csekély létszámmeléssel, annál nagyobb gépesítéssel, ésszerű üzemszervezéssel érik el.

A hároméves terv

időszakában számos újfajta műszálkeveréses és korszerűen kikészített, gyűrhető anyagból is készítenek ruhákat. Már készülnek a tizenöt éves távlati fejlesztési tervek is. Ezek mind azt célozzák, hogy a gyárak a gazdaságosi követelmények legteljesebb szem előtt tartásával egyre jobban kielégíthessék a fokozódó igényeket, azaz, a gyárak is jól járjanak és mi is mind szebben és olcsóbban öltözzünk.